

10 Cur dentium stuporem portulaca herba, aut sal tollere potest? An portulaca, quia lenium quemdam habet humorem, qui vel manducanti, aut manu aliquantisper confringenti patescit: hæret enim, ac trahitur. Lentor igitur subiens ille à corpore educit acorem, quippe qui affinitate quadam coniungi valeat, argumento saporis, quem acidulum reddit. Sal verò macerat, liquefacitque, atque ita acorem quoque extrahit.

Eorum que ad rigorem, atque horrorem pertinent: Sectio octava: cunctis quaestiones 19.

Qua de causa liuidi, qui rigent, efficiuntur? An quoniam sanguis appulsu frigoris gelascit, gelatus autem nigrescit propter caloris inopiam: albedo namque igni tribuitur. Quapropter iis maxime qui ætate processerunt, caro liuescit, eo quòd calorem minimum obtinent.

Desiderantur hic problemata β, γ, δ, quorum magna pars extat alibi.

2 Cur extrema corporis maxime rigent? An propter angustiam? foramina enim, quæ in his insunt angusta, parum obtinēt sanguinis, & ob eam rem parum caloris fortiantur, sanguis enim calidus est. 3 Cur pedes magis tunc rigent, cum suspensi tenentur? Vtrum quòd frigus amplius ad eos aspirat. An quòd sanguis in breviorē se contrahit partem: itaque reliquum frigidius opportunius redditur, cum calor deficit.

4 Cur homines pleni admodum rigent, cum tamen pingue omne calidum sit? An propter amplitudinem moris, vt longè à calore interiore distant partes extremæ corporis, sic propè ab extremo frigore absunt. 5 Cur tempore frigido maxime vis illa famis intolerabilis incidat, qui caninus appetitus vocatus est, & hyberno potius, quàm æstiuo? An quòd vitium hoc ob inopiam alimenti sicci solet accidere. Tempore autem frigido, & hyberno, cum calor in agusta se contrahit, oculus interdū deficit alimentū: quod cum defuerit, vitium id esuriendi accidere consentaneum est. At si in ea cibi vitiosa cupiditate, resolutio, imbecillitasque secuta est, materia statim interna corporis à collecto calore colliquefit: quæ si ad locū cibo à natura destinatū influxerit, pro cibo se ipsam corpori applicabit. Sed si spirandi sedē adiuerit, obmutescere atque languescere necesse est:

Βουλιμίαν εἰκόσ. ἢ δ' ἐν τῇ βουλιμίᾳ ἐκλείσσει καὶ ἀδυναμία γίνεται, σιωπηλέως γινούσης ἐν τῷ σώματι διὰ τὴν τῷ δερμὸς ἀφροσίν. ἢς ῥυτίσις εἰς τὸν ἴσθιον τόπον, ἠὲ τῆς ἐσθῆς γίνεται τῷ σώματι. ἐὰν δὲ ἐπι τὰς ἀρχὰς τῆς ἀναπνοῆς ἔλθῃ, ἀφανία καὶ ἀδυναμία συμβαίνει.

A: Διὰ τὴν [οὐδὴ] ἢ κοιλία καὶ τὸν ἰσθμὸν οὐδὴ ὑπὸ σφύραι, καὶ οὐ τῆς κεί;

Ὅσα ἐν ῥίγροις καὶ φρέκῃς. η.

Διότι τὸ αἷμα πῆγνυται διὰ τὸ ψυχρὸς πηγνύμενον ἢ, μελαίνετο, διὰ τὴν δύσπνοσιν τῷ δερμὸς; τὸ δὲ λευκὸν, τῷ πυρὸς. διὸ καὶ τοῖς κερσσοτέροις μέγιστα πηλιδυόμεν ἢ σαρξ, ὅτι ἐλαχίστω ἔχει θερμότητα.

β Διὰ τὴν οὐ ῥιγῶντες καθεύδουσιν οὐ δύνανται; [ἢ] διότι πάντες οἱ ῥιγῶντες μέλλον τὸ πνέουμα κατέχευσι; ὁ δὲ καθεύδων, ἐκπνέει μέλλον ἢ ἐκπνέει ὡςτε χαλεπὸν ῥιγῶντας καθεύδουσιν. αἷμα γὰρ ποιεῖν ταύτην, ἀδύνατον. **γ** Διὰ τί ἐν τῇ ψυχῇ οὐδὲν ἔχει καὶ οἱ ἀδενήτωντες, καὶ οἱ λυπούμενοι, καὶ οἱ ὀργισμένοι; ἢ σφοδρότερον ποιεῖ τὸ κατὰ ψυχεύει;

δ Διὰ τί οἱ ἀδελται διέρχονται, ὄντες; ἢ ὅτι καθεύδου καὶ δύσπνοια ἢ ἔξαι καὶ ἀπίμελος ἢ τοιαύτη ἢ ἀπαθεστέτη ὑπὸ τῷ αἵματι, ὅταν ὀδύσθῃς τε ἢ, καὶ μὴ ἔχῃ θερμότητα ἐν αὐτῇ ἢ δὲ πηλὴν, θερμὸν, ἀλλὰ μὴ δύνητος. **ε** Διὰ τί μέγιστα τὰ ἀκροστέρα ῥιγῶσιν; ἢ διὰ σενότητα; καὶ οἱ πόρσι αὐτοῖς σενοὶ ὄντες, ὀλίγα μοῖ εἰσιν, ὡςτε καὶ ὀλιγοθερμοὶ εἰσιν; τὸ γὰρ αἷμα θερμὸν.

ς Διὰ τί ἐὰν μετέωρον ὄσιν οἱ πόδες, μέλλον ῥιγῶσιν; πάντερον ὑπὸ τῆς ἀφροσίν; ἢ ὅτι ἐν ἐλάτῃσι γίνεται τὸ αἷμα κρύτω ὡςτε τὸ δῆλο ὑψικτότερον, ἐκλείσονται τῷ δερμὸς;

ζ Διὰ τί οἱ παχῆς σφύραι ῥιγῶσιν, τῆς πύπτως δερμὸς οὐσῆς; ἢ διὰ τὸ μέγεθος τῶ παχῆς, τῷ ὑπὸ ἴσθμῳ δερμὸς, πόρρω γίνεται τὰ ἔξαι τῷ ἢ ἔξω ψυχρῷ, ἐργύσι; **η** Διὰ τί παρέντες καὶ οὐρήσαντες φρέπτοισιν; ἢ ὅτι κινουόμεναι ἀφροσίν ἐν ἀμφοτέροις; κινουμένων ἢ, ὁ αἶρ εἰσέρχεται ψυχρὸς, ὁ ποῖαν φρέπτεν. **θ** Διὰ τί μέγιστα βουλιμίαν ὅτι τῷ ψυχῇ, καὶ τῷ χειμῶνος μέλλον ἢ τῷ θερεσι; ἢ διότι [ἢ] ὑπὸ βουλιμία γίνεται δὲ ἐδελαι τῆς ἐσθῆς ἐσθῆς; ἐν δὲ [τῷ ψυχῇ καὶ] τῷ χειμῶνος συσσελλομένου τῷ ἐν τῷ δερμὸς εἰς ἐλάτῃσι, τῷ δὲ τῷ ὑπολείπεται ἢ ἐν τῷ ἐσθῆ. τοῦτου ἢ γινουμένου, μέλλον

ἀφανία